

målgrupper. Jobcentrene fortæller os, at den indsats, de bruger mest, er gradvis tilbagevenden til arbejde og de enkeltstående, forebyggende og afklarende tilbud, som f.eks. motion, coaching og fysioterapi.

Når vi sætter noget nyt i gang, er det vigtigt at lytte til de gode historier, og jeg vil derfor også gerne benytte lejligheden til at fortælle en af de mange lærerige historier, som forsøget har resulteret i.

En 50-årig lastbilchauffør sygemelder sig i november måned 2008 på grund af kroniske rygskeer. Han afventer en udredning og scanning, men scanningen udsættes flere gange. Som alternativ iværksætter jobcenteret hurtigt en arbejdsmedicinsk udredning, der konkluderer, at der formentlig ikke er behandlingsmuligheder, uanset hvad man finder ved scanningen. Gennem jobcenteret starter borgeren i stedet for træning i et motionscenter for at styrke muskulaturen samt deltager i coachende samtaler med kursuslederen med henblik på at finde alternative erhvervs muligheder, da arbejdet som lastbilchauffør skønnes at være for hårdt på grund af funktioner med træk og skub og tunge løft. Derudover kommer han under sygemeldingen i et praktikforløb, og han får bevilget nogle psykologsamtaler for at lære at håndtere sit temperament. Undervejs kommer borgeren selv frem til, at han ønsker at blive taxachauffør, hvilket arbejdsmedicinsk klinik skønner er foreneligt med hans rygmæssige vanskeligheder. Jobcenteret iværksætter i april 2009 en revalidering, og revalideringen består i et 6-ugers taxakørekortforløb.

Eksemplet viser os, at hurtigt helbreds- og erhvervsafklaring, afbureaukratisering af processerne forud for en aktiv indsats for borgeren og mulighed for behandlingstilbud gav resultat. Så borgeren og kommunen var tilfredse.

De første resultater af evalueringen af forsøget vil komme her til efteråret 2009, og den endelige evaluering vil ligge færdig i starten af 2010. Forslaget kører videre og heldigvis med helt overvejende positive tilbagemeldinger fra kommuner og beskæftigelsesregioner. Jeg ser frem til, at vi får evalueringen og dermed en endnu større viden om, hvordan vi bedst hjælper syge mennesker tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til beskæftigelsesministeren. Så er forhandlingen indledt, og den første er ordføreren for

forespørgerne, hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Socialdemokraterne.

Kl. 13:13

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Normalt er det jo sådan, i Danmark i hvert fald, at før man begynder at administrere efter en lov, skal den vedtages. Det er Folketinget, der behandler lovforslag, har dem i høring og vedtager dem, og efterfølgende retter man sig så efter de love, der er, og administrerer efter dem. Der viser sig åbenbart en ny tendens, i Folketinget her i Danmark i hvert fald. For nylig kunne vi se det på skatteområdet, og nu mener vi også at vi kan se det på det område, der handler om sygedagpenge. De trepartsforhandlinger i efteråret, som nu medfører det, der hedder »Aktive – hurtigere tilbage«, altså forsøget, der startede den 1. januar, er et udtryk for det.

Ministeren bruger en stor del af sin tale på at tale om alle de gode ting, der er i forsøget, og som handler om, at det er godt at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, og at man skal gøre noget for at hjælpe de syge. Det er der faktisk overhovedet ikke nogen, tror jeg, i Folketinget der er uenig i. Vi ved jo godt, at syge skal hjælpes tilbage på arbejde så hurtigt som muligt, hvis det vel at mærke er muligt. Det, der er problemet i den her sag, er, at man laver et forsøg uden at have besluttet et grundlag for det.

Hvorfor siger jeg det? Jamen det, der er interessant, er jo, at man starter med at henvise til en bestemt lov, paragraffer, og når forsøget bliver sat i gang, er der nogle, der gør opmærksom på, at hov, det var vist ikke så smart. Så ændrer man forklaring til en ny paragraf og ender så med – tredje gang er altid lykkens gang – at henvise til en paragraf i sygedagpengeloven, der omtaler muligheden for at lave forsøg i forbindelse med syge. Men det er vel at mærke forsøg, der er af administrativ karakter, dvs. i forhold til udvikling af it-plattorme til f.eks. arbejdsgivere, eller i forhold til fremrykkede samtaler. Der er overhovedet ikke en linje om aktivering eller sanktionering. Det benytter man så som en forklaring på, at man kan gå ud og lave det her forsøg.

Den næste ting, jeg vil sige, er, at vi jo har en regel om, at folk skal behandles lige – eller det gør vi i hvert fald normalt, det står også herude på væggen. Det bliver man ikke i det her forsøg, man bliver behandlet forskelligt, afhængigt af